

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 37. Concilium Trevierense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

- Sæculum X. A. C. 648. satisfecerint in Concilio, quod Treviris sexta Septembris celebrandum est. Hugoni Comiti Episcopi secundo excommunicationem comminantur, quod Rudolphum Episcopum Laudunensem, Regi Ludovico fidem servantem, e Sede sua dejecerit.
- c. 3.
- c. 4. Laici, id est, Patroni, Ecclesiis Presbyteros nec præficient, nec auferant sine licentia Episcopi. Sæpe Simonia crimem suberat, præsertim in Provinciis ultra Rhenum positis. Laici de oblationibus Fidelium, aut de Decimis nihil sibi retineant, atque hujusmodi causæ cognitio non ad Laicos, sed ad Synodum pertineat. Fideles tota hebdomada Paschali ferientur, in Pentecoste vero diebus Lunæ, Martis & Mercurii. In illa die, qua Litanæ Majores cantantur, id est in Festo S. Marci jejunent, sicut in diebus Rogationum. Unde videmus, quod illa ætate jejunium his diebus adhucdum fuerit observatum.
- c. 8.
- c. 9.
- c. 6.

§. XXXVII.

Concilium Trevirense.

- Frod. Chro. & Hist. 1^a.* Artaldus Archiepiscopus, Guido Episcopus Sueslionensis, Rudolphus Laudunensis, & Wicfredus Teruanensis Treviros ad celebrandum Concilium pervenientes, ibi habuerunt Marinum Legatum & Robertum Archiepiscopum Tre-
- c. 36.
- tom. 9. Conc. p. 632.

Trevirenses se expectantes; at Episcopi nulli ex Lotharingia vel Germania advenerant. Omnibus congregatis Legatus ex Episcopis Franciæ quæsit, an Comes Parisiensis post Concilium Ingelheimense Episcopis Regique injurias inferre cessasset. Responderunt; ipsum veteres vexationes novis cumulasse, sibi & Ecclesiis suis multum nocuisse. Tum Legato interroganti, an Comiti literæ, quibus ad Concilium citabatur, redditæ fuissent, respondit Artaldus, aliquas quidem fuisse interceptas, sed nihilominus Comitem tam per literas, quam per mandata ore ad ipsum prolata satis fuisse vocatum. Rursusque quæsitum, an quisquam ab ipso missus ad Concilium venisset, cum nemo adesset, statutum, ut res in alterum diem differretur.

Postridie, cum nemo compareret, Clericis & Proceribus Laicis clamantibus, contumacem excommunicandum esse, Episcopi tamen inducias triduanas concesserunt. Tunc de Episcopis agi coeptum, qui vocati non venissent, & de illis, qui in Ordinatione Hugonis partem habuissent. Protinusque Guido Sueffionensis ad pedes Legati & Artaldi prostratus culpam confitetur; sed duobus Archiepiscopis Roberto & Artaldo pro ipso deprecantibus, a Legato absol-

Sæculum X.
A. C. 948.

Sæculum X.
A. C. 948.

absolvitur. Wicfredum vero Teruanensem illicitæ Ordinationi non confensisse constabat. Quidam Presbyter missus a Transmaro Episcopo Noviodunensi exposuit, ipsum gravi morbo impeditum ad Concilium venire non potuisse; quod verum esse Episcopi Franciæ præsentés affirmarunt.

Frod. c. 37.

Tandem die tertia, Ludolpho Capellano & Regis Ottonis Legato vehementer instante, Hugo Comes Parisiensis excommunicatur, quoadusque resipisceret, Legato atque Episcopis, quibus nocuerat, satisfecisset, aut Romam pergeret, & absolvi flagitaret. Item duo Episcopi ab Hugone Archiepiscopo contra Canones ordinati, nimirum Tetbaldus Ambianensis & Ivo Silvanectensis excommunicati. Præterea quidam Clericus Laudunensis a Communione Fidelium separatus est, quod Tetbaldum excommunicatum in Ecclesiam introduxerit. Legatus Marinus datis literis Hildegarium Episcopum Bellovacensem citavit, ut vel ad se veniret, vel Romam se conferret, & rationem redderet, de duorum illorum Episcoporum Ordinatione, cui interfuisset. Hebertus quoque Hugonis Archiepiscopi frater citatus, ut damna Episcopis facta repararet. Hæc in Concilio Trevirensi acta. Tum Episcopis ad sua redeuntibus Ludolphus Capella-

Capellanus Legatum ad Regem Otto- Sæculum X.
 nem Dominum suum deduxit; ubi Ec- A. C. 948.
 clësiam Fuldensem post incendium anni
 nongentesimi trigesimi septimi restau-
 ratam consecravit, & exacta hyeme Ro-
 mam remeavit. Ipso reverso, anno Regin. Cont.
 nongentesimo quadragesimo nono Aga- Herm. Fro.
 pitus Papa, Concilio in Basilica S. Petri Chro. 949.
 celebrato, sententiam in Concilio Ingel-
 heimensi, qua Hugo Archiepiscopus da-
 mnatus fuerat, pronunciatam confirma-
 vit, & Hugonem Principem, ipsius Pro-
 pinquum, donec Regi Ludovico satisfac-
 cisset, excommunicavit.

§. XXXVIII.

S. Majolus Abbas Cluniacensis.

Sub illud tempus Aimardus, Abbas Clu- Elog. Sæc.
 niacensis, caligantibus oculis infirmus, V. Act. Ben.
 Majolum Avenione circa annum 906. p. 322. p. 762.
 natum Coadjutorem sibi delegit. Pul- Boll. II.
 cherius Majoli pater ex primis stirpibus Maj. to. 13.
 suæ regionis natus, cum esset opulentis- p. 567.
 simus, Monasterio Cluniacensi prædia
 viginti cum Ecclesiis ad ea pertinentibus
 in Diocësesibus Regiensi, Aquensi, & Se-
 custironensi sita donavit. Majolus ad-
 huc dum adolescens utroque parente
 orbatus, prædiis a Barbaris direptis, e
 patria Matisconem in Burgundia migra-
 re cogitur. Hi barbari, Saraceni erant,
 Hungarique, præcipue tamen Saraceni,
 qui